

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Milí přátelé CSI!

Pod heslem „Black Lives Matter“ (na černých životech záleží) a pod vedením stejnojmenného hnutí probíhají po celém západním světě demonstrace za rovnost lidí, bez ohledu na rasu a proti násilí. Demonstrace se mnohdy zvrhávají v násilí, rabování, ničení majetku a přinesly nebývalou vlnu revolučního obrazoborectví. Žádná socha a oslavná připomínka historických postav, které měly (at̄ už skutečně nebo domněle) cokoliv společného s otrokářstvím a racismem, by neměla být ve veřejném prostoru nadále trpěna. Ušetřeny by podle revolučních aktivistů neměly být ani sochy britského premiéra Winstona Churchillha, či zakladatele skautingu Roberta Baden-Powella. Bílí potomci otrokářů (což jsme svým způsobem dle jedné profesorky historie z Filosofické fakulty UK tak nějak všichni) by měli pokleknout před barevnými spoluobčany a poprosit za odpusťení historické viny. Americké deníky se rozhodly od nynějška psát slovo Černoch s velkým Č. A co na to CSI?

Ráda bych připomněla, že CSI díky Vašim štědrým darům už 25 let vykupuje černošské otroky z rukou arabských otrokářů v Súdánu. Ano, děje se tak dnes a nejde o okázalé gesto, ale skutečnou záchrannu zotročených. Také v tomto čísle se můžete seznámit s osudem jedné z více než stovky tisíc otroků a otrokyň, kterým CSI vykoupila svobodu. Byla to západní křesťanská civilizace, která jako první otrokářství označila za zločinné a začala proti němu bojovat. CSI v tomto úsilí pokračuje.

Pozornost, jaká je věnována ze strany médií a veřejného mínění útlaku černochů v USA je obrovská. Nemám v úmyslu posuzovat, zda rasový útlak v USA existuje a zda jde o systémovou diskriminaci, jak hlásají demonstranti. Souhlasím, že na černých životech záleží tak, jako záleží na všech lidských životech, třeba i křesťanských. Světové veřejnosti a pozornosti médií i politiků v zápalu jistě spravedlivého boje za rovnost na Západě ale poněkud uniká, že černé křesťanské životy jsou systematicky ničeny a mrzačeny v subsaharské Africe. Že násilí džihádistických milicí v Nigérii nabývá rozměru genocidy. Nigerijští křesťané jsou zabíjeni po tisících a vyháněni z domovů po statiscích. Jsou po desítkách spěšně ukládáni do masových hrobů. Tito skuteční mučedníci nejsou pohřbíváni ve zlatých rakvích za zvuku kostelních zvonů a pozornosti celého světa. Také ve Zpravodaji, který držíte v rukou, se dozvíté, co se v Nigérii děje a jak se CSI snaží obětem násilí pomáhat.

V době zjitřené celosvětovým hnutím za rovnost lidí různé barvy kůže bych Vás ráda seznámila s naším milým kolegou Amakoué Ayivi.

Amakoué Ayivi pracuje 12 let v CSI jako účetní. Od začátku roku 2020 je vedoucím finančního týmu a členem vedení CSI. Účetnictví vystudoval v rodném Togu, kde ale také zažil pronásledování za opoziční činnost. Amakoué Ayivi říká: „Velice mě trápí, že mnoho lidí nemůže své náboženství svobodně žít. V CSI je mi nejbližší projekt zaměřený proti obchodování s lidmi v Indii. Prodej členů rodiny je jednou z nejhorších věcí, které se mohou stát.“

Ve Zpravodaji informujeme, jak hospodařila česko-slovenská pobočka CSI v roce 2019. Výrazně vzrostly příjmy a díky tomu i výdaje na projekty CSI. Děkuji Vám za Vaše štědré dary. Děkuji Vám také, že zasíláte protestní lístky. Tentokrát za zrušení ekonomických sankcí proti Sýrii a za náboženskou svobodu v Súdánu.

Milí čtenáři, prosím Vás o šíření Zpravodaje a informací o pronásledování křesťanů, protože jde o vážný problém, širokou veřejností většinou přehlížený.

Monika Kahancová

Súdán : Nová vláda a náboženská svoboda

„Za většinou problémů súdánských církví stály státní církevní komise“ Yahya Nalu

Dlouholetý súdánský diktátor Umar al-Bašír byl před rokem svržen. Nová vláda podnikla první kroky k ukončení diskriminace křesťanů. CSI apeluje na premiéra, aby vrátil církvím majetek a garantoval plnou náboženskou svobodu.

Umar al-Bašír

Umar al-Bašír se k moci dostal převratem (30. června 1989), kterým svrhl premiéra Sádika al-Mahdího a rozpustil vládu. Dva roky po nástupu do funkce vyhlásil v celé zemi kromě jihu právo šaría. Za jeho vlády vyvrcholila druhá súdánská občanská válka proti jihu a kvůli jeho extrémistické proislámské politice začal konflikt v Dárfúru. 14. července 2008 jej prokurátor Mezinárodního trestního tribunálu (ICC) obvinil z válečných zločinů, genocidy a zločinů proti lidskosti spáchaných v provincii Dárfúr. 4. března 2009 vydal soud na prezidenta zatykač pro válečné zločiny a zločiny proti lidskosti.

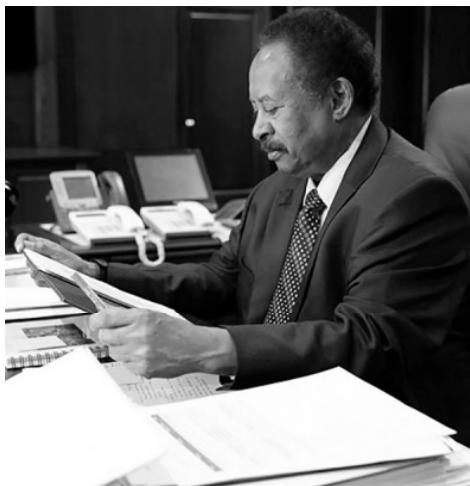
Brutální islámská diktatura vedená Umarrem al-Bašírem z Muslimského bratrstva vládla v Súdánu celých třicet let. Třicet let žili křesťané v Súdánu v atmosféře strachu, diskriminace a vyloučení. Na jihu a v pohoří Nuba se dokonce stali obětí džihádu a zotročování.

Po oddělení převážně křesťanského Jižního Súdánu v roce 2011 se situace zbý-

vajících súdánských křesťanů dále zhoršila - křesťanským komunitám bylo odepřeno povolení stavět nové kostely, církevní budovy byly zabaveny a zničeny, věřící byli svévolně zatýkáni.

Svržení diktátora Umara al-Bašíra armádou v dubnu 2019 předcházely násilné lidové protesty. O několik měsíců později byla s významnou podporou Spojených států, Saúdské Arábie a Egypta ustavena prozatímní vláda.

Nová súdánská vláda čelí silnému odporu Muslimského bratrstva a některých nespokojených kmenů. V březnu 2020 se nový předseda vlády Abdullah Hamdouk stal terčem útoku neznámých útočníků. Pokus o atentát přežil nezraněný.

Abdullah Hamdouk

Znamení naděje

Vládního program říká, že podpora veřejných a soukromých svobod a ochrana lidských práv je nejvyšší prioritou. Cílem vládního programu je také zajistit náboženskou svobodu.

Premiér Hamdouk a jeho vláda už učinila některé kroky tímto směrem. Jedním z prvních bylo zrušení přísného islámského zákona o veřejném pořádku. Předpisy o ženském

odívání v něm obsažené opravňovaly k obtěžování a násilí.

V březnu 2020 zrušilo ministerstvo pro náboženské záležitosti státní církevní komise, pod jejichž kontrolou církve byly. Komise měly pravomoc zavírat a zestářovat kostely. Zrušení komisí je prvním krokem ke zrovнопrávnění křesťanských církví.

Podle novin Sudan Tribune prozatímní vláda také pracuje na zrušení trestu smrti za odpadlictví od muslimské víry (apostaze), který je dosud zakotven v článku 126 trestního zákoníku.

Církev zůstávají skeptické

Pronásledování křesťanských církví a sborů je dlouhodobé - začalo dlouho před pádem Bašírova režimu - a proto jsem křesťané opatrní v očekáváních a spíš skeptičtí v odhadech, jak vážně je míněna vládní snaha o zavedení náboženské svobody.

Ministerstvo pro náboženské záležitosti slíbilo, že vrátí veškerý zabavený církevní majetek, ale tento proces je velice zdlouhavý. V březnu 2020, osm let poté, co byla zabaven, byl baptistické církvi vrácen vůz s křesťanskou literaturou. Ostatní církve na vrácení svého majetku stále čekají.

„Potrebujeme činy, ne sliby,“ řekla Rev. Yahya Abdelrahim Nalu, vedoucí súdánské presbyteriánské evangelické církve pro Morning Star News v březnu 2020.

Křesťané jsou i nadále oběťmi útoků a zotročení

Trvající islámské násilí proti křesťanům vyvolává určité pochybnosti o závazku vlády

chránit náboženské menšiny. Jen v posledních několika měsících byly hlášeny čtyři džihádistické útoky na kostely. Došlo k nim v hlavním městě Chartúmu i v provincii Modrý Nil u hranic s Jižním Súdánem.

Problémem zůstává i otroctví. Tisíce Jižních Súdánců jsou stále drženy ve vzdálených částech země. Mnoho z nich pochází z křesťanských vesnic. Jejich situace je ignorována jak novou vládou v Chartúmu, tak zahraničními spojenci.

John Eibner, který do země cestoval více než stokrát a velice dobře zná situaci milionu súdánských křesťanů, říká: „Nemůžeme být lhostejní k faktu, že velké množství křesťanů v Súdánu žije pod státem uznanou hranicí chudoby, někteří dokonce jako otroci arabských muslimských mužů. Mnoho vyšídlených osob se po vyhlášení nezávislosti Jižního Súdánu mohlo vrátit domů. Církev v Súdánu žije a roste ve velké rozmanitosti, ačkoliv křesťané kvůli své víře stále čelí mnoha obtížím a represím“.

Islámský diktátor Umar al-Bašír byl sice sesazen, ale zda bude náboženská svoba da v dohledné době plně zaručena, zůstává nejisté.

CSI - Morven McLean

Požádejte, prosím, premiéra Abdullaха Hamdouka, aby zabezpečil plnou náboženskou svobodu!

Protestní lístek najdete na obálce Zpravodaje

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**
sv. František z Assisi

Jižní Súdán: Smrtící útoky súdánských Arabů

V oblasti na pomezí Súdánu a Jižního Súdánu provedly arabské milice několik útoků na vesnice v sousedním Jižním Súdánu. Nejméně dvě dospívající dívky byly zabity, další čtyři dívky a ženy byly uneseny. Při dalším nájezdu zemřel mladý chlapec. CSI poskytuje nouzovou pomoc pozůstalým.

Mnozí bývalí otroci z kmene Dinka, kteří byli osvobozeni CSI ze súdánského zajetí, se vratili do své vlasti a žije v severní provincii Bahr-el-Ghazal. Tato severozápadní oblast Jižního Súdánu byla doposud ušetřena dopadů občanské války v Jižním Súdánu. V nejsevernějších vesnicích při hranici se Súdánem však hrozí Dinkům nebezpečí z jiné strany: arabští bojovníci z etnické skupiny Misseriya ze Súdánu.

Etnicko-náboženské napětí mezi oběma kmeny existuje již nějakou dobu. Násilí však nedávno eskalovalo. Islámské milice Misseriya provedly nájezdy na vesnice Dinků..

Vesničané bez přístřeší

K prvnímu nájezdu došlo 14. dubna 2020

ve vesnici Mayom Jurwiir. „Obyvatelé museli uprchnout ze svých domovů. Ukrývají se v sousední vesnici a nevědí, co budou jít“, říká projektový manažer v Jižním Súdánu - Franco Majok.

Dvě dívky zastřeleny - čtyři ženy uneseny
Ve stejný den šlo do nedalekého lesa šest dívek a žen z vesnice Mayom Jurwiir. „Chtěly sbírat gumi, aby ji později mohly prodávat na trhu, ale už se nevrátily“ řekl Majok. Pátrací skupina objevila těla dvanáctileté Anak Deng Agouth a sedmnáctileté Adora Mawien Jongkor několik hodin po jejich zmizení. Obě dívky byly zastřeleny. „Díry po kulkách ve stromech naznačují, že se dívky chtěly ubránit znásilnění a byly zabity arabskými útočníky,“ míní Majok. O zbývajících čtyřech dívčích a ženách ve věku 13 až 35 let nejsou žádné zprávy. Majok se obává, že byly uneseny a zotročeny. Chybí také 35 letá dvojčata Atong Arop Bak a Achan Arop Bak. Zůstalo po nich devět dětí.

Napadená žena ztratila syna

8. května sudánské milice Misseriya zaútočily znova. Také tentokrát milice překročily hranici a zaútočily na zemědělskou vesnici Mathiang Bul se 47 domácnostmi. Přestože se obyvatelé pokouší žít s arabskými kmeny v míru, jsou od listopadu 2019 terčem opakovávaných útoků, jejichž brutalita roste.

Abeth Majok Agou

Arabové během tohoto nočního útoku zabili tříletého chlapce. Útočníci chtěli zabít i jeho matku Abeth Majok Agou. Mladá mat-

ka, která je těhotná se svým třetím dítětem, útok přežila, ale utrpěla střelné zranění levého stehna a levého předloktí. Přátelé dopravili Abeth do nemocnice, kde ji navštívili i lidé z CSI.

Prežil díky chybě útočníka

Mladý Jihosúdánec Mou Koor Mou Aguer přežil útok Arabů s velkým štěstím. S komáradem Mou Abiem Aguerem navštívil 8. května místní trh. Na zpáteční cestě je kolm 19. hodiny přepadli arabští útočníci.

„Kulka mě zasáhla do levé paže. Padl jsem na zem a nemohl vstát,“ říká Mou Koor Mou Aguer a popisuje asi nejhorší okamžik svého života. „Okamžitě jsem byl obklopen útoční-

ky. Jeden z nich mě chtěl zastřelit. Mysleli si ale, že už jsem mrtvý, tak mě nechali lezít a utekli.“ Z dálky pak Mou viděl, jak Arabové ukradli osm krav a zmizely v kroví.

*Mou Koor Mou
Aguer*

máme domov.“

Nouzová pomoc pro vysídlené osoby

CSI poskytuje nouzovou pomoc lidem ze dvou postižených vesnic Mayom Jurwir a Mathiang Bul. Naši místní partneři rozdali deset pytlů obilí vysídleným obyvatelům z vesnice Mayom Jurwir. Také obdrželi peníze na opravu studny v jejich novém útočišti Mangok Lou. Vysídleni z Mathiang Bul také obdrželi pytle obilí a náradí, které naléhavě potřebují k přežití.

CSI, Reto Baliarda, Morven McLean

Jižní Súdán: Z otroctví osvobozená Agau Garang

Agau Garang byla zotročena v dětském věku. Arabskými milicemi byla se svou matkou unesena na sever do Súdánu. Je podivuhodné, že se po všech útrapách a zneužívání usmívá.

Po téměř 20 letech zotročení je Agau Garang konečně svobodná

Dvacet let v otroctví

V roce 2000 ji s matkou unesli arabští džihádisté a prodali Ali Musovi

Oběť zmrzačení pohlavních orgánů

Nucená práce, bití a sexuální zneužívání

Nucená konverze na islám

Nucený sňatek se starým Arabem

Osvobozena 10. října 2019 v Tusunu v Súdánu

Dopravena do Jižního Súdánu

Obdržela startovací balíček, obilí a dojnou kozu

CSI

za posledních 25 let s Vaší pomocí osvobodila více než 100 000 otroků.

Sýrie: Výzva mezinárodnímu společenství k pozastavení sankcí

„Je čas na solidaritu, ne na vyloučení.“ Generální tajemník OSN António Guterres

CSI apelovala na evropské vlády i americkou vládu, aby v době korona viru ukončily sankce proti Sýrii. Od roku 2011 jsou na Syřany uvaleny sankce, zejména ze strany USA, EU, Švýcarska a Ligy arabských států. Krize způsobená sankcemi se s epidemií korona viru ještě zhoršila.

Sankce dopadají tvrdě na zdraví Syřanů

OSN: Zastavte sankce!

Dne 23. března 2020 vyzval generální tajemník OSN António Guterres země G-20, aby zrušily všechny sankce kvůli „zajištění přístupu k potravinám, základní zdravotní péci a lékařské pomoci proti Covid-19. Nadešel, čas na solidaritu a ne na vyloučení“. V následujících dnech dva zvláštní zpravodajové OSN zopakovali Guterresovu výzvu.

Výzva CSI pěti zemím

1. dubna CSI požádala prostřednictvím svých poboček Spojené státy, Německo, Francii, Velkou Británii a Švýcarsko, aby vyhověly výzvě generálního tajemníka OSN a pozastavily sankce vůči Sýrii. Partner našeho syrského projektu Dr. Nabil Antaki, lékař v Aleppu, varuje: „Sankce zničily Sýrii a nyní jsou kvůli epidemii opravdu nebezpečné.“

CSI - Adrian Hartmann

Vyzvěte, prosím, protestním lístkem ministra zahraničí ČR, aby prosazoval pozastavení sankcí proti Sýrii!

Protestní lístek najdete na obálce Zpravodaje

Sýrie: Agonie národa pokračuje

“Upadli jsme v zapomnění. Žádáme mezinárodní společenství, aby zrušilo sankce!” mons. George Abou Khazen

Sýrie. Pokračuje agonie syrského národa, který poznamenává desetiletá válka a sráží na kolena hospodářská krize, mimo jiné zapříčiněná mezinárodními sankcemi. V Syřanech nevyvolává obavy nynější pandemie, protože jejich prioritou je zápas o přežití.

“Upadli jsme v zapomnění. Žádáme mezinárodní společenství, aby zrušilo sankce, které den za dnem Syřany ještě více ožebračují. Sankce odporují lidským právům a

jsou nelidské, protože poškozují obyvatelstvo jako celek. Lidé tu umírají hladem, nemáme léky, není práce,” říká zpravodajské agentuře SIR apoštolský vikář pro katolíky latinského obřadu v Aleppu, mons. George Abou Khazen. Aleppského arcibiskupa neznepokojuje pouze pokračování válečného konfliktu, který vstoupil do desátého roku, ani Covid-19. Syřany totiž postupně roudsí mezinárodní sankce a jejich účinky, zdůrazňuje.

Evropská unie 28. května prodloužila restryktivní opatření vůči syrskému režimu o další rok, až do 1. června 2021, a to „kvůli

pokračujícím represím proti civilnímu obyvatelstvu". Od 17. června by mělo vstoupit v platnost embargo, schválené prezidentem USA, Donaldem Trumpem, a obsažené v "Caesar Syria Civilian Protection Act". Evropské sankce, zavedené roku 2011, doléhají na firmy a podnikatele, které mají vazby na syrskou vládu a válečnou ekonomiku. Americký "Caesar" uvaluje sankce na syrské politické lídry a společnosti, státy i jednotlivce, které Assadovu vládu vojensky, finančně a technicky podporují, včetně jejich spojenců Ruska a Íránu. Další sankce ze strany Spojených států byly zavedeny ještě před vypuknutím války v roce 2011.

"Mezinárodní společenství by mělo zpytovat svědomí", vybízí apoštolský vikář Aleppa, "podle našeho názoru jsou sankce zločinem. Evropská unie nás velice zkamala. Kdo v, co stane, až vstoupí v platnost Trumpovo embargo. Potřebujeme mír, ale nyní se zaměřujeme na přežití". Vážnost situace potvrzuji pro agenturu italských biskupů rovněž další místní zdroje, které si přejí uchovat anonymitu: "Strach Syřanů neplyne z pandemie, nýbrž z chudoby, sankcí a hospodářské krize".

Ukazatelem ekonomického propadu je devalvace lokální měny, která působí prudký nárůst cen a v níž sehrává určující roli nynejší libanonská finanční krize. Země cedru totiž byla pro Sýrii odjakživa mostem k vnějšímu světu, zejména pak po uvalení západních sankcí. Mnozí Syřané si v sousedním Libanonu uložili své úspory a libanonské banky podporovaly syrské podnikání i obchod, přinejmenším do zablokování tamního

bankovního systému před několika měsíci. Pokles hodnoty libanonské libry se podepsal na devalvaci její syrské sousedky: "Naše měna se denně propadá s následným zvyšováním cen", vysvětluje anonymní zdroj. "V posledních šesti týdnech ztratila syrská libra 65% své kupní síly. Jestliže se předtím dolar měnil za 1000 syrských liber, dnes je zapotřebí více než trojnásobek. Na začátku války (2011) to bylo padesát liber... A spolu se zvyšováním cen roste také zoufalství a hněv lidí", poukazuje syrský zdroj.

Tento stav závažně ovlivňuje rovněž syrské zdravotnictví, již beztak zničené válkou. "Syrský farmaceutický průmysl přestal vyrábět, protože mu schází suroviny, jejichž ceny se vyšplhaly do závratných výšek. Náklady na léků jsou tak vyšší než ceny, které stanovila vláda. Mnohé lékárny zavřely kvůli chybějícím dodávkám a obyvatelstvo stěží shání léky zejména na chronické nemoci. V některých nemocnicích chybí i toaletní papír a základní zdravotnický materiál". V tomto pochmurném rámci zdarma poskytují péči tři katolické nemocnice v Damašku a Aleppu, které apoštolský nuncius v Sýrii, kard. Mario Zenari, svěřil mezinárodní organizaci AVSI. "Nadále pracujeme a snažíme se o přijetí co nejvyššího počtu nemocných, abychom zachránili co možná nejvíce lidských životů. V minulých letech jsme zaznamenali vzestup závažných patologií, jako jsou nádorová onemocnění, a to zvláště u mladých lidí", sdělila tato neziskovka.

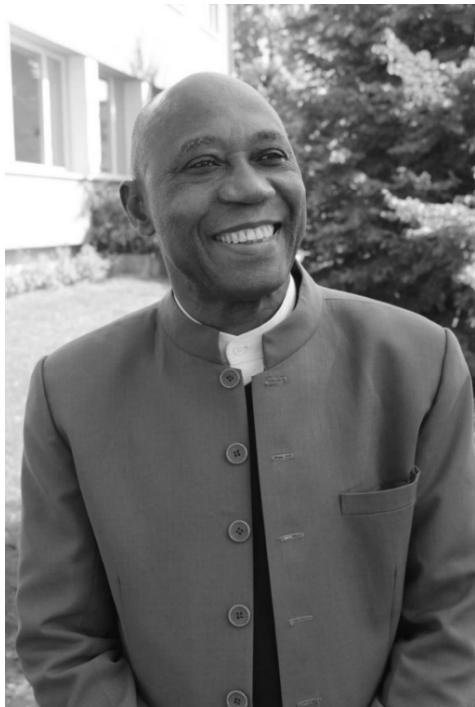
Odvolání proti syrským sankcím, vztahuje se alespoň na dodávky zdravotnického materiálu a technologií či finanční podporu zdravotnického systému, požaduje řada evropských institucí, které jsou součástí katolické církve. Vyzvala k němu nezisková organizace Nové lidstvo, která působí v Hnutí fokoláre, sdružení Pro Terra Sancta, které se opírá o františkánskou kustodii Svaté země, či syrské trapistky. V jejich apelech nechybí poukaz na pokrytectví mezinárodního společenství, které uvalilo embargo na nákup železa, protože by mohlo být využito k válečným účelům, a zároveň do Sýrie dováží zbraně ze všech částí světa.

Jana Gruberová - RV

Nigérie: Radikalizace Fulbů je hrozba pro křesťany

„Proč bych se měl bát? Jako křesťan mám úkol svědčit.“ Monsignor Obiora Ike

Známý nigerijský lidskoprávní aktivista Monsignor Obiora Ike říká otevřeně. „Vláda podporuje smrtící útoky fulbských milicí na křesťany. Navzdory hrozbám je tu místo pro naději.

CSI: V západních médiích je jen velmi málo informací o náboženském pronásledování v Nigérii. Překvapuje Vás to?

Monsignor Obiora Ike: Ani ne. Dění v Africe není pro mezinárodní média pravořadé. A evropští politici raději nechávají do Evropy proudit islamisty z Asie, než aby se zajímali o africké křesťany. Zájem je jen o nerostné zdroje.

V žádné jiné zemi nebylo v nedávné minulosti kvůli víře zabito tolik křesťanů jako v Nigérii. Řekl byste, že v Nigérii probíhá náboženská válka?

Nepoužívám to slovo. Náboženství by mělo být zásadním faktorem míru a nevést k boji. Bohužel je náboženství někdy zneužíváno pro politické cíle.

V současné Nigérii trpí křesťané především násilím ze strany fulbské muslimské milice. Fulbové jsou kočovní pastevci. Proto jsou zneužíváni pro politické cíle?

To je tak. V posledních 100 letech žili kočovní muslimští Fulbové s křesťanskými rolníky v míru. Do doby, než se Muhammadu Buhari stal v roce 2015 prezidentem Nigérie, nedocházelo ze strany fulbských kočovníků k džihádistickému násilí. Od jeho zvolení byla ale radikalizace islámu a džihád fulbských banditů legitimizována a podporována. Za dobu jeho prezidentování od roku 2015 bylo zavražděno 20 000 lidí, většinou křesťanů. Buhari podporuje islamizaci prostřednictvím terorismu, únosů a vyvlastnění země křesťanských rolníků, protože zapadá do jeho protikřesťanského zaměření. Proto se ani armáda a policie nesnaží násilné útoky Fulbů zastavit. Nás prezident má pravomoc násilí ukončit. Ale nedlá nic.

Ta situace je velmi špatná a dramatická. Snaží se Buhari alespoň bojovat proti teroristické milici Boko Haram na severovýchodě?

Takový je jeho mediální obraz. Buhari měl podporu Boko Haram, když v úřadě střídal svého křesťanského předchůdce Goodlucka Jonathana. Také Goodluck Jonathan byl v boji proti terorismu poměrně laxní a pochybuji, že počet lidí zabitych milicí Boko Haram se v nedávné minulosti opravdu snížil.

Pomohlo by, kdyby bylo bohatství v Nigérii rovnoměrněji rozloženo? Je pravda, že křesťané žijí spíše na bohatším jihu a muslimové na chudém severu?

Faktem je, že nejbohatší Nigerijci pocházejí ze severu a jsou muslimové a zároveň je chudoba, nezaměstnanost a negramotnost v muslimských regionech na severu země rozšířenější než v křesťanských regionech.

Příčinu ale musíme hledat u vlád severních regionů. Muslimské vládce na severu vůbec nezajímá, zda děti chodí do školy. Nevzdělaní lidé se snadněji ovládají a kontrolují. Mohou s lidmi manipulovat a využívat jejich náboženské přesvědčení. Připomeňme si, co v překladu znamená název teroristické organizace Boko Haram: „knihy (škola) jsou hřích“

Hovoříte otevřeně. Nemáte strach z útoků? V říjnu 2002 jste těsně unikli pokusu o atentát.

Neměl bych se nechat strachem ochromit. Jsem křesťan, měl bych říkat pravdu, je to mé poslání. Tepřve tehdy, když ztratíme víru a orientaci a příliš se zaměříme na bezpečí, začneme se bát. Jako křesťané bychom se neměli bát smrti. Smrt je součást našeho života.

Strach ale přece patří k našemu životu.

Jako křesťané však máme výzvu nežít ustrašeně. Pro mě to také znamená, že bych měl zaujmout jasné stanovisko a přijmout nepříjemnosti. Navzdory okolnostem musím bojovat proti diskriminaci a náboženskému fundamentalismu. Musím se postavit za chudé a pronásledované lidi.

Věříte, že se situace ohrožených křesťanů v Nigérii v dohledné době zlepší?

Myslím, že se krize zhorší, protože vláda nejeví o ochranu křesťanů zájem. Současnou

Nigérii v tomto ohledu hodnotím jako neúspěšný stát.

Co si myslíte, že by se mělo stát?

Politické vedení musí převzít odpovědnost a chránit menšiny.

Co očekáváte od Západu?

Mezinárodní společenství nesmí na Afriku zapomenout. Vnímám Evropu jako bezduchou. Křesťané jsou v Evropě lhostejní. Spíte v kostele. V důsledku lhostejnosti křesťanská víra vymírá. V Londýně dnes v pátek chodí do mešity podstatně více muslimů než v neděli křesťanů do kostela. To by nás mělo přimět k přemyšlení.

Evropa se musí probudit a nemlučet, když jsou křesťané brutálně utlačováni po celém světě a zejména v Nigérii, kde je útlak brutální. Rovněž považuji za politováníhodné, že Evropa raději přijme migranty muslimy z Asie než uprchlíky, křesťany z Afriky.

Pozorujete nějaké známky naděje?

Ano, jistě. Zjistil jsem, že africké církve jsou životaplnejší než kdy jindy. Setkávám se s mnoha nebojácnými křesťany, zejména v Nigérii. Naději vkládám i do práce CSI. V Súdánu zaujala CSI jasný postoj a vede kampaň za svobodu otroků. Jsem proto přesvědčen, že CSI bude stejně pracovat za svobodu náboženského vyznání v Nigérii.

Reto Baliarda - CSI

Nigérie: Násilí pokračuje i v době pandemie korona viru

Zatímco korona virus dominuje v titulcích, násilí v Nigérii nebere konec. Fulbské islámské milice stále útočí na křesťanské vesnice a šíří smrt a zkázu. CSI apeluje na generálního tajemníka OSN.

Islámské milice Fulbů pokračují ve své brutální kampani a islámské teroristické skupiny Boko Haram a ISWAP (provincie Islámského státu západní Afriky) nadále šíří hrůzu na severovýchodě Nigérie.

Tři nájezdy za jedený den

1. dubna byl obzvláště zlý. Morning Star News hlásí: Fulbové zaútočili na tři křesťanské vesnice příslušníků kmunu Irigwe v okrese Bassa, stát Plateau. V Hukke bylo

zavražděno sedm křesťanů a vyhořelo 24 domů. Fulbové spálili 15 domů v Nkiedoro. V Anche zabili tři křesťany.

Sunday Abdu, prezident Asociace pro rozvoj Irigwe a sám příslušník kmene Irigwe, říká nešťastně: „Zatímco dodržujeme vládní pokyny ohledně korona viru a zůstáváme doma, fulbští pastevci přepadávají naše vesnice - za poslední dva týdny není dne, aby nás nepotkala nějaká tragédie.“

Vražední muslimští pastevci

Hněv a smutek je obrovský: „Je to smutné a znepokojivé: zatímco všechny země - včetně Nigérie - se snaží překonat korona vir, pastýři nadále útočí na bezmocné vesnice (...),“ stěžuje si Istifanus Gyang, senátor nigerijského parlamentu. Je viceprezidentem senátní komise pro obranu: „V době, kdy celé lidstvo zápasí s pandemií a hledá Boha v modlitbách, vrahové demonstrují, že pro ně lidský život nemá žádnou cenu.“

Sama, těhotná a se dvěma malými dětmi

Fulbské milice zaútočily na řadu dalších vesnic v dubnu 2020. Desítky křesťanů byly zabity. Naši partneři navštívili vesnici Ng-

brazongo, v okrese Bassa, která byla přepadena 4. dubna. Fulbové zabili čtyři křesťany, včetně jednoho dospívajícího chlapce a vesnického kazatele. Jeho manželka, 25 letá Rose Matthew, řekla našemu partnerovi v slzách: „Jsem šokována vraždou mého manžela a dalších nevinných lidí. Zůstala jsem sama, těhotná a se dvěma malými dětmi, o které se mám postarat. Nemohu se o ně postarat, protože jsem z tragické smrti mého drahého manžela úplně na dně.“ Rose Matthew nás požádala o modlitbu a pomoc v její obzvláště tragické situaci. Rose se se svými dětmi nastěhovala do jiné vesnice. Vesnice byla ale 19. dubna 2020 přepadena Fulby a Rose je opět bez domova.

Výzva OSN

CSI se snaží pomáhat co nejvíce obětem. Téměř každý den dochází k útokům na vesnice. Stále více rodin je v nouzi. Této tragédii nelze přiměřeně čelit jen humanitární pomocí.

CSI vydala varování před genocidou v lednu 2020 a vyzvala Radu bezpečnosti OSN, aby genocidě v Nigérii zabránila.

CSI - Adrian Hartmann | Reto Bialiarda

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Pákistán: Nad novou knihou Asie Bibi

„Děkuji ti, můj Bože. Naplnil jsi mé bezesné noci neotřesitelnou vůlí žít.“ Asia Bibi

Konečně svobodná - je název nové knihy o Asii Bibi, křesťance odsouzené k trestu smrti za „rouhání“. Devět let byla vězněna, než byla uznána soudy její nevinna. Na začátku roku 2019 byla propuštěna na svobodu.

Asia Bibi - jméno známé po celém světě. V Pákistánské islámské republice byla první křesťankou odsouzenou k trestu smrti. Proces, který upoutal zájem veřejnosti. Asia Bibi strávila devět let ve vězení, devět let trápení a ponížení, protože se údajně dopustila rouchání proti proroku Mohammedovi. CSI o její situaci průběžně informovala, protestovala proti rozsudku smrti, žádala její osvobození a podporovala rodinu.

Letos vyšla o nespravedlivě odsouzené křesťance kniha Konečně svobodná z pera francouzské novinářky Anne-Isabelle Tollet.

Novinářka Asii roky podporuje a kniha Konečně svobodná je na téma Asia Bibi už třetí v pořadí.

Opravdu svobodná?

Motiv „Konečně svobodná“ se v knize opakovaně vrací. Může být člověk jako Asia Bibi opět opravdu svobodný?

Když se 31. října 2018 Anne-Isabelle Tolletová dozvěděla, že byla Asia Bibi konečně osvobozena, byla nadšená. Radost ale netrvala dlouho a brzy jí zkalily další komplikace. Radikální muslimové uspořádali masové demonstrace proti propuštění Asie Bibi. Vláda na Asii naléhá, aby opustila zemi dříve, než bude její osvobození právně napadeno. Rodina je v rozpacích.

Trvalo další měsíce, než se situace vyjasnila a rodina se konečně sjednotila. Asia v současnosti žije s manželem a dcerami v Kanadě. Každým dnem se zlepšuje psychický stav dětí i Asie samotné. Z bezpečnostních důvodů musí pobývat na neznámé adrese. Nemohou mluvit se sousedy a do rodného Pákistánu se už také nikdy nepodívají.

Ve své původní vlasti je Asia Bibi nadále pronásledována přestože byla soudy uznána její nevinu a byla osvobozena. Pro radikální muslimy boj proti křesťanské matce pěti dětí skončí, až bude mrtvá.

Na případu Asie Bibi je výjimečné úsilí světové veřejnosti, médií, náboženských vůdců i politiků za její propuštění. Osvobození vězeňkyně odsouzené na smrt požadoval papež i umírnění muslimové, kteří jsou také ohroženi zákonem o rouchání. Obrovský tlak na vykonání rozsudku smrti ale vyvíjela a stále vyvíjí velká část muslimů z celého světa, kteří nenávidí Západ a křesťany.

Pákistánská rodina si opakovaně klade otázku, jak je možné, že může tak nespravedlivý zákon nadále platit? Zákon o rouchání, který prohlašuje vlastně jakoukoli kritiku islámu za „zločin všech zločinů“. Zákon se netýká jen křesťanů, ale i dalších menšin a muslimů. Příliš často se zneužívá jako nástroj pomsty a nevinní lidé jsou uvrženi do

vězení. Příslušníkům menšin neustále hrozí, že se stanou obětí této hrouposti a nenávisti.

Foto: Asia Bibi s rodinou
Drsná pravda

Kniha je také podrobným obrazem let, po která byla Asie Bibi vězněna. Vypráví sama o sobě. Vyprávění je to upřímné a velmi drsné. Popsány jsou příběhy ponížení, utrpení a násilí, které zažila ve vězení a které má stále před očima: Slovní útoky („Kdo si myslíš že jsi? Špinavý pes!“), fyzické útoky, bití, násilí na dětech a ženách. Asia Bibi byla svědkem vraždy ženy z vedlejší cely, která byla otrávena. Zažívá neustálý strach o život svůj a život své rodiny. Celá dlouhá léta žije Asia Bibi v ustavičném soužení. „Slzy mi byly v cele jedinými společnicemi,“ říká v knize.

Příběh je v knize vyprávěn přímo Asií Bibi (v Ich formě). Anne-Isabelle Tollet říká, že použitá forma vytváří zvláštní blízkost k hlavní postavě. Nejde jen o fakta, ale také o vnitřní život odsouzené, o její tázání, obavy, pochybnosti, naděje, modlitby. Asia Bibi se modlila za všech okolností, dokonce i v nejtemnější hodině.

CSI - Annalisa Hartmann

Kniha Konečně volná! Asia Bibi, Anne-Isabelle Tollet

Francouzská novinářka Anne-Isabelle Tolletová roky pracovala jako dopisovatelka v Pákistánu. Dověděla se o zatčení Asie Bibi. Pravidelně psala o jejím tragickém osudu v médiích a zůstávala v úzkém kontaktu s její rodinou. Přímý kontakt s Asií ve vězení nebyl možný. Anne-Isabelle Tollet je také generální tajemnicí Mezinárodní asijské biblické společnosti.

Indie: Křesťanům odepřena pomoc

„Pokusili jsme se získat potravinový pří-děl. Policie nás napadla a odvezla pryč.“

Pastor Benjamin

Zákaz vycházení je pro chudé lidi v Indii smrtící. Situace příslušníků náboženských menšin je zvláště trpká. Často jsou z distribuce potravin vyloučeni. Partneři CSI se zavázali k nouzové pomoci těmto hladovým lidem.

Opatření v boji s infekcí Covid-19 přivedla miliony lidí do existenčních problémů. Nouzovou pomoc CSI poskytovala ve všech zemích, kde rozvíjí své projekty. Příkladem je Indie.

Kvůli korona virové pandemii trval nouzový stav v Indii déle než dva měsíce. Omezení, které bylo vyhlášeno 24. března 2020,

bylo uvolněno teprve začátkem června. Pro miliony běžných pracovníků v neformálním sektoru, kteří žijí ze dne na den, byly následky dlouhodobého zákazu vycházení devastující. Pouliční prodejci, řidiči rikš, úklidový personál nebo sběratelé odpadu, ti všichni byli schopni před pandemií z denních příjmů udržet své rodiny nad vodou. O tento nejskromnější příjem ale ze dne na den přišli.

Místo pomoci se dočkali zásahu policie

Ve zvláště obtížné situaci se ocitli příslušníci náboženských menšin. Indická vláda za finanční podpory bohatých krajanů zřídila záchranný fond, z kterého financuje distribuci potravin chudým lidem po dobu tří měsíců. Pomoc se ale týká jen hinduistů. „Křesťané a muslimové z fondu nedostávají žádnou po-

Pastor Benjamin s rodinou
moc,“ říká nás partner projektu Parul Singh *.

Parul ví o několika incidentech, při nichž se křesťané pokusili získat potraviny poskytované vládou a byli vyhnáni. Pastor Benjamin a jeho rodina ze státu Džárkhand říká: „Když jsme se pokusili vyzvednout poskytnuté potravinové příděly, policisté nás bili a řekli nám, že křesťané nebyli zahrnuti do vládních snah o pomoc. Je opravdu hořké zjištění, že zažíváme diskriminaci i v tak neuvěřitelně obtížné situaci,“ řekl pastor Benjamin.

Stejně jako většina pastorů malých protestantských církví, i pastor Benjamin žil se svou rodinou ze skromných příspěvků svých členů. Ti mají ale málo i pro sebe a nemohou už pastorovu rodinu podporovat. „V době pandemických omezení jsme měli tak tak peníze na každodenní jídlo,“ říká pastor Benjamin smutně.

Úsilí partnerů CSI

Foto.: Dobrovolníci z CSI připravují distribuci potravin

„Je velice bolestné sledovat, jak lidé hladoví a jsou zoufalí, a nemoci všem potřebným pomoci“ uvedli naši místní partneři. V různých částech Indie týmy partnerů CSI neúnavně pracují, aby pro obyvatelstvo učinily maximum. Díky zvláštním povolením mohli kupovat potraviny a distribuovat je stovce potravných rodin, včetně pastora Benjamina. Kromě pastorů věnuje pozornost i lidem na úplném okraji společnosti, jako jsou prostitutky a bezdomovci.

Příjemci pomoci jsou velmi vděční. Partneři CSI opakovaně slýchají: „V očích společnosti nemáme žádnou hodnotu. To, že nás respektujete a pomáháte nám, nás hluboce zasahuje.“

*Vedoucí indického projektu CSI
Reto Bialiarda*

* Jméno bylo změněno

Bangladéš: Rodiny konvertitů vyhnány z vesnice

„Zakázali nám chodit i do obchodů. Stavba kostela byla násilně zastavena.“ Satar Sheikh

Členové asi 20 rodin, které konvertovaly od islámu ke křesťanství, chtěli postavit kostel. Byli ostrakizováni, biti a nakonec vyhnáni z vesnice. CSI na místě poskytovala lékařské ošetření, potraviny a nouzové přistřeší.

Partner CSI William Samadder

Byl jsem v Bangladéši krátce před uzavřením hranic kvůli pandemii korona viru. Dva prostí dělníci ze severu země, Satar Sheikh a Shomsher Ali, cestovali celou noc, aby mi vypověděli, cím si prošli v posledních několika měsících:

Pronásledování kvůli křesťanství

V roce 2002 ve vesnici Hori Ram v okrese Rangpur přijaly první dvě rodiny prostřednictvím místních misionářů křesťanskou víru. V roce 2018 už bylo v obci takových rodin dvacet. Noví křesťané se dohodli, že se už nebudou shromažďovat v soukromých domech, ale dají dohromady své úspory a splní si velké přání - postaví vlastní kostel.

Hněv muslimských sousedů

Vesničané si najednou uvědomili, kolik křesťanů se ve vesnici objevilo. „Ocitli jsme

se pod neustálým tlakem, abychom se vrátili k islámu,“ říká Satar, na jehož pozemku se měl kostel stavět. „Už jsme neměli povolenou chodit do obchodů, nemohli jsme pracovat na polích a posílat děti do školy.“

Partner CSI William Samadder (vpravo) poskytl jídlo, lékařskou a právní pomoc dvěma pronásledovaným křesťanům (Shomsher Ali (vlevo) a Satar Sheikh)

Davy proti křesťanům

Pronásledování vyvrcholilo 6. prosince 2019. Rozrušený dav více než 50 lidí napadl křesťany a zničil jejich obydlí. Satar a další byli vážně zraněni.

Křesťanské rodiny se ukrývaly v lese nebo u příbuzných. Mnozí, včetně Satara, se do vesnice doposud nevrátili. Svou ženu a děti neviděl měsíce. Hledal útočiště u svých muslimských rodiců, ti s ním ale nechtějí mít nic společného.

foto: Salma Akhter byl davem napaden. CSI uhradila náklady na léčbu v nemocnici

„Nechceme se skrývat“

Přes hrozby sebral Satar odvahu a obrátil se na policii. „Policie mi poradila, abych se vrátil k islámu, a pak nebudu mít žádné

další problémy.“ Policie vzala stížnost na vědomí až po zásahu partnerů CSI. Partneri CSI také pronásledovaným dodali potraviny a zajistili jim ubytování a lékařskou pomoc.

Nebylo by snazší na sebe neupozorňovat a začít zase normálně žít? „Ne, nemůžeme přehlížet nespravedlnost,“ říká Satar. „Nechceme své křesťanství tajit, chceme veřejně vyznat naši víru.“

Bangladéšský projektový manažer CSI

Bangladéš: CSI poskytuje potravinovou pomoc rodinám 100 žáků

25. května 2020

V Bangladéši měla karanténní opatření v boji proti korona viru katastrofální dopad na tisíce nádeníků a zemědělských dělníků - přes noc přišli o veškerý příjem. CSI pomohla rodinám žáků školy v Bhaluce.

Ve vesnici Bhaluka, dvě hodiny cesty severně od hlavního města Dháky, poskytuje obživu mnoha rodinám práce v zemědělství. Koncem března byla v oblasti zavedená karanténa, obyvatelé nemohou pole obhospodařovat a proto mnoho lidí hladoví.

Patří mezi ně žáci základní školy v Bhaluce, financované CSI. Otec žáka druhé třídy, Antor Mia, pracuje na rýžovém poli. Poté, co v únoru rolníci rýži vysází, nemají na poli práci až do sklizně. Antorův otec má tedy normálně druhé zaměstnání buď v továrně anebo jezdí s rikšou, tak, aby vydělal rodině na živobytí. Letos ale o práci přišel.

Poslední dva měsíce neprobíhala ve škole v Bhaluka žádná výuka. Škola se dvakrát týdně otevírá, aby poskytla žákům teplé jídlo. Při dodržení požadované vzdálenosti sedí žáci u stolů a obědvají. Jsou vděční, že nepůjdou spát s prázdným žaludkem. Jejich matky a sourozenci také doufali, že dostanou něco k jídlu, ale škola nebyla schopna poskytnout jídlo všem hladovějícím.

Proto se spolupracovník projektu CSI, William Samadder, rozhodl distribuovat potravinové balíčky do každé rodiny, která má ve škole dítě. V polovině května dostaly rodiny přídely základních potravin - rýži, mouku, olej a čočku a také mýdlo a dalších hygienické potřeby. Tato pomoc pomůže rodinám překlenout příští týdny korona virové pandemie.

Díky Vaší pomoci může CSI i nadále v období pandemie zajišťovat žákům dostatek jídla.

Čína: Skutečný virus - náboženská svoboda

Izolace a smrt se v Číně objevily dlouho předtím, než byl oficiálně ohlášen první případ COVID-19. Provincie Sin-ťiang leží téměř 2 000 km severozápadně od Wu-chanu, kde se virus COVID-19 poprvé objevil. V očích Čínské komunistické strany je ale Sin-ťiang domovem i jiného víru: **virusu náboženské svobody**.

Čína, oficiálně ateistická země, uznává pět náboženství: buddhismus, taoismus, islám, katolicismus a protestantismus. Komunisty budované zdání, že ČLR podporuje svobodu náboženského vyznání, je velice daleko od pravdy.

Učení uznaných náboženství jsou velice odlišná, Čína ale běžně přijímá drastická opatření, aby se každá víra klaněla ne svému Bohu, ale čínským vládním úředníkům a jejich komunistickým ideálům.

Pronásledování Ujgurů v provincii Sin-ťiang

Nejzřetelnějším příkladem pronásledování je Sin-ťiang, kde žijí miliony etnických a náboženských menšin, včetně turkických muslimských Ujgurů. Čínská komunistická strana (ČKS) zahájila zásah proti Ujgurům po střetech mezi ujgurskou etnickou menšinou a čínskou policií v hlavním městě Sin-ťiang v roce 2009. Policie následně zablokovala město, vynutila si odstavení internetu a přerušila veškerou službu mobilních operátorů. Situace Ujgurů se v posledních letech výrazně zhoršila.

V roce 2014 pronesl prezident Si Ťin-pching řadu neveřejných projevů k funkcionářům ČKS o ujgurském nebezpečí a vyzval ČKS, aby uvolnila nástroje „diktatury“ k odstranění „radikálního islámu“ v Sin-ťiangu. Prezident Si a ČKS uvěřili, že všichni Ujgurové a muslimové jsou extremisté, kteří ohrožují zemi, ačkoli z mnohých zpráv vyplývá, že za střety v Urumči je zodpovědná policie ČKS.

Sí přirovnal islámský extremismus k virové infekci. Řešením je dlouhá bolestivá intervenční léčba, řekl Si. Ačkoli Ujgurové žijí v

této oblasti od starověku, jejich přítomnost v Číně je nyní považována za nebezpečnou nemoc ohrožující ČKS, za nemoc, kterou je třeba za každou cenu odstranit. Pro vedení ČLR je nepříjemné, že se zprávy o genocidě Ujgurů objevily na veřejnosti. Aktivisté za lidská práva a celá světová veřejnost by měla být velmi znepokojená.

V současnosti je téměř milion Ujgurů uvězněn v „indoktrinačních táborech“, v podstatě koncentračních táborech určených k vymývání mozků, nucené práci a zbavení Ujgurů jejich náboženské odlišnosti. Jde o největší síť koncentračních táborů od holocaustu nebo sovětského Gulagu. Vězňové v lágrech poslouchají (kritické) přednášky o islámu, studují ideologii a propagandu ČKS a zpívají písničky prezidenta Si, ve kterých mu přejí dlouhý život. Děti jsou odděleny od svých rodičů, protože rodiče pracují v továrnách. Důvody k uvěznění mohou být založené na vříce (jako je recitace arabských modliteb) nebo jednoduše na fyzickém vzhledu, jako jsou například dlouhé vousy (společná charakteristika islámských menšin) nebo odmítání kouření a pití alkoholu. „Závadoví“ Ujguri jsou posílani do indoktrinačních táborů nebo do továren nucené práce, kde vyrábějí zboží pro známé společnosti jako Apple a Nike.

ČKS pronásleduje i další náboženství

Cílem rostoucího pronásledování se stala i rychle rostoucí křesťanská menšina. Křesťané jsou nuceni odstraňovat z kostelů kříže a místo nich uctívat čínskou vlajku nebo podobiznu prezidenta Si. Církve jsou nuceny instalovat v kostelích kamery pro rozpoznávání obličeje. Pokud „šmírovací“ zařízení odmítou, ČKS kostel uzavře. Bible byly staženy z online knihkupectví a Peking vydal nové pokyny povzbuzující církve, aby ve svém náboženství praktikovaly základní hodnoty socialismu a aktivně přehodnocovaly náboženské myšlenky podle „čínských národních okolností“.

Seznam akcí násilného pronásledování

se zdá být nekonečný. Jedna věc je jasná: V Číně nejsou trpěny rozdíly v myšlení. Odlišnosti nejsou trpěny a náboženství, která chtějí existovat, musí oslavovat komunismus. Diskutujeme-li o represích a autoritářství ve světě, musíme se podívat na náboženské menšiny v Číně. Jsou obětí nemilosrdné komunistické ideologie, která v žádném případě neponechává prostor pro svobodu. Čínská vláda musí tento systémový útlak okamžitě ukončit.

Z tohoto důvodu má americký kongres v úmyslu přijmout právní předpisy ukládající sankce jakékoli vládě (včetně čínské) pronásledující menšiny. Pokud si myslíme, že máme bránit skutečně bezbranného, musíme se postavit za ujgurskou a další náboženské menšiny v Číně.

Hospodaření CSI ČS v roce 2019

Česko-slovenská Křesťanská mezinárodní solidarita CSI ČS je lidskoprávní nezisková organizace, která se od mnohých jiných „neziskovek“ liší tím, že všechny její příjmy pocházejí z darů našich štědrých dárců a není tedy příjemcem žádných dotací z rozpočtu ČR, EU nebo jiné státní nebo regionální samosprávy. Činnost CSI ČS stojí především na práci dobrovolných spolupracovníků, a proto jsou režijní náklady CSI ČS minimalizovány. Většina prostředků (80 %) je věnována na informování (tisk a distribuce Zpravodaje) a především na financování projektů pomoci pronásledovaným křesťanům.

Základem činnosti CSI bylo tedy i v roce 2019 vydání a distribuce šesti čísel Zpravodaje v celkovém počtu 39 000 kusů (6x po 6500 kusech) v Česku a na Slovensku. CSI pokračovala v distribuci Zpravodaje na Slovensku. Na tisk a distribuci Zpravodaje jsme vynaložili 279 tis. Kč.

V roce 2019 činily výnosy z darů 2 110 tisíc Kč. Došlo tedy k meziročnímu růstu příjmů. Na humanitární činnost vynaložila česko-slovenská CSI v loňském roce celkem 1 417 tis. Kč (v roce 2018 – 1011 tis. Kč).

PŘÍJMY	2 109 699
VÝDAJE	
POPLATKY BANKY	9 517
TISK	133 426
POŠTOVNÉ	145 399
HUMANIT. ČINNOST	1 417 209
CESTOVNÉ	12 800
ADMINISTR. POTŘEBY	23 515
ODMĚNY, VÝPLATA	134 755
Sociální a zdrav pojistění	71 622
Daň	6 825
SLUŽBY, OSTATNÍ	26 929
CELKEM	1 981 998
ROZPIS HUMANIT. ČINNOSTI	
NIGÉRIE, INDIE, PÁKISTÁN	1 417 209
SÚDÁN, SÝRIE, IRÁK, BANGLADÉŠ	
CELKEM	1 417 209

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.4.2020 do 31.5.2020

Mgr. Adlt Miroslav, Badida Marek, Bartoš Ladislav, Běhanová Ludmila, Bělohradský Jindřich, Benda Jan, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Bodláková Růžena, Boráková Zdenka, Breindl Barbara, Brich Václav, Brúna František, Burget Radek, Busková Milada, Cabejková Horká Marie, Cuth Marian, Mgr. Čaňo Miroslav, Čechová Marta, Čekovská Ludmila, P. Čermák Josef, Červenka Jaroslav, Daříková Eliška, Ing Dlouhá Nicole, P. Dobeš Jiří, Dolálek Petr, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Dostál Josef, Dostálkovi Ladislav a Libuše, Dreiseitlová Danuše, Droppa Damian, DiS, Droppa Ondrej, Dřevjaná Uršula, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Ing Durna Petr, Dvořáková Marie, Dvořáková Veronika, Eliáš Petr, Mgr Erhartová Jitka, Ing Fajmon Vladimír, Felner František, Fešírková Dagmar, Fialová Anna, Floriánovi Vladimír a Marie, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Hamingerová Jana, Hana a JUDr. František Borkovi, Mgr. Hanák Martin, Handl Josef, Hanousková Eliška, Harsová Marie, Hasníková Libuše, Hašková Dominika, Havelka Jan, Havlíček Jan, Herynková Milosava, Hložková Lenka, Holá Jaroslava, Holečková Běla, Ing Holub, Vítězslav CSc, P. ThDr. Hradil Radovan, Hunčová Marie, Hurbiš Josef, Hurta Miroslav, Hurta Pavel, Chalupecký Daniel, Chalupský Michal, Charouzová Anna, Chvatáková Jiřina, Jágová Ludmila, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Jansa Miloš, Jansa Petr, Jargus Jan, Jargusová Anděla, Jarkovská Ludmila, Jebousek Josef, Jelínek Severin, Jelínková Vlasta, Jendrichovský Ján, Jeníček Antonín, Ježová Marie, Jón Jan, Jónová Veronika, Mgr Juchelka Gabriel, Kabalková Monika, Ing. Kadlec Jiří, Káňa Petr, Mgr Karasz Martin, Kašicová Jaroslava, Mgr Kaška Pavel, Kašková Jana, Klíma Miloslav, Knotková Marie, Kolářová Hana, Kongregace Sester Nejsvětější České Budějovice, Kopeček Lubomír, Mgr Kopečný Vojtěch, Kotrnková Jaroslava, Kovář František, Kozák Jan, Krajewski Michal, Krejčová Jana, Kříž Jan, Kuba Tomáš, Kudla Martin, Lacinová Alžběta, Lazebníček Lukáš, Lesnáková Anna, Letocha Vladimír, Ličman Jan, Linhartová Veronika, Ing. Loub Josef, Lukeš Pavel, Ing Macíček David a Petra, PhDr. Mančalová

Jana, Marečková Eliška, Marková Jana, Matušů Anežka, Michalcová Jitka, Michalová Olga, Michl Jindřich, Mikulášková Jaroslava, Minářová Jitka, Miškovská Eugenie, Prof. Ing Mlčoch Lubomír CSc, MUDr. Kopečná Eva, Mühllová Irena, Mgr Nedvědová Marie, Nekuda Jan, Ing Nesrstová Pavla, Mgr Neudert Jan, Neužil Jan, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Novosad Antonín, PharmDr. Ondráčková Marie, Ondruš Jiří, Pálek Jaroslav, Mgr Papicová Ludmila, Pašková Ludmila, Petřina Milan, Pilarčík Štefan, Piprek Petr, Plecháčová Zdena, Podešvová Emilie, Pohunková Miroslava, Pokorná Marie, P. Mgr. Poláček Bohumil, PhDr. Poláková Jolana, Polcar Vladimír, Pomkla Petr, Mgr. Popelová Marta, Bc. Pořízek Miroslav a Šárka, Ing. Potoček Jiří, Pravoslavná církevní obec v Jeseníku, Pritchard Andrea, Procházkovi Vít a Anna, Provazník Jiří, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Radikovská Marie, Rajdušová Martina, Raszyková Ludmila, MVDr. Reichenlovi, CSc, Reichenbachová Jana, Ričánková Blanka, Ríhák Hynek, Ríhák Lubomír, Řk farnost Louňovice , Řk. farnost Arciděkanství Ústí nad Labem, Řk. farnost Drnholec, Řk. farnost Křešice , Sabová Margita, Sedlák Josef, Sekulární Institut Dílo bl.Zdislav, Sekyrka Michael, MUDr Skovajsa Petr, Sládečková Marta, Slámová Eva, P. Smolen Štěpán, Smolíková Jana, Smyčka Kryštof, Sobek Oldřich, Soběslavová Hana, Sokolová Anna, Srbovi, Stančíková Eva, Stillová Ludmila, Stoklásek Josef, Straková Mária, Stulová Anna, Suchánek Aleš, Svobodová Dana, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Šemberová Josefa, Ševčíková Olga, P.Mgr. Šich Josef, Šopíková Zdenka, Štajnar Metoděj, Štefánek Michael, Štíkarová Emilie, Štván Jaromír, Thomas Dominik, Ing Tichý Borek, Titěra Marek, Tobola Petr, Tomáňková Barbara, Tomášková Veronika, Trunčíková Ema, Uhlík Václav, Uhlík Václav, Ulrich Tomáš, Utíkalová Marie, Václavík Jan, Valer Tomáš, Valná Krista, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vanova Emília, Vávrová Jamila, Veselá Jitka, Vítková Marie, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Vlasková Agnesa, P. Mgr. Vlček Josef, Vopelková Ludmila, Vrbenský Pavel, Vymazalová Stanislava, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Záleský Petr, Zdražil Petr, st., Ing Zeman Václav, Zieglerová Marie, MUDr Zítková Ludmila, Ing. arch. Žalud Stanislav, Žáorská Marie, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11
549 01 Nové Město nad Metují
CZECH REPUBLIC

OP

2019/05333

Zpravodaj CSI je adresátům zasílán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csci.czechrepublic@gmail.com

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika

Prima banka
č.ú. 837 035 3002/5600
IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu. Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.